

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Evy Pechové a soudkyň Mgr. Michaely Bejčkové a Mgr. Aleny Krýlové v právní věci žalobce: G. E. O., státního příslušníka G., bytem P. 1327/12, 130 00 P. 3 – V., zastoupeného JUDr. Jaroslavou Šafránkovou, advokátkou se sídlem Mezibranská 19, 110 00 Praha 1, proti žalované Komisi pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců, se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, poštovní schránka 155/S0, 140 21 Praha 4, o žalobě proti rozhodnutí Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie, ze dne 16. 6. 2009, č. j. CPR-4275-1/ČJ-2009-9CPR-C215,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie, ze dne 16. 6. 2009, č. j. CPR-4275-1/ČJ-2009-9CPR-C215, a rozhodnutí Policie České republiky – Oblastního ředitelství služby cizinecké policie Praha, Inspektorátu cizinecké policie Praha, ze dne 21. 1. 2009, č. j. CPPH-050055/CI-2008-60, jsou nicotná.**
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci náklady řízení ve výši 7760 Kč ve lhůtě třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku do rukou jeho zástupkyně JUDr. Jaroslavy Šafránkové, advokátky.**

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 21. 1. 2009, č. j. CPPH-050055/CI-2008-60, zrušila Policie České republiky – Oblastní ředitelství služby cizinecké policie Praha, Inspektorát cizinecké policie Praha, žalobci povolení k trvalému pobytu na území České republiky podle § 871 odst. 1 písm. a) a b) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon č. 326/1999 Sb.“).

Žalobcovo odvolání proti tomuto rozhodnutí zamítla Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie, svým rozhodnutím ze dne 16. 6. 2009 a napadené rozhodnutí potvrdila.

Proti rozhodnutí žalované podal žalobce dne 22. 7. 2009 žalobu k Městskému soudu v Praze a domáhal se zrušení rozhodnutí orgánu II. stupně.

Dříve, než se soud mohl zabývat žalobními body, které žalobce uplatnil v žalobě, musel posoudit otázku, zda v souvislosti s organizačními a kompetenčními zákonnými změnami rozhodoval ve věci správní orgán věcně k tomu příslušný.

Rozhodovala-li ve věci dne 21. 1. 2009 jako správní orgán prvního stupně Policie České republiky, Oblastní ředitelství služby cizinecké policie, Inspektorát cizinecké policie, pak rozhodoval správní orgán věcně nepřislušný. K této skutečnosti musel soud přihlídnout z úřední povinnosti a z důvodů dále vyložených vyslovil nicotnost rozhodnutí I. stupně. V souladu s § 76 odst. 2 a 3 soudního řádu správního (zákon č. 150/2002 Sb.; dále též „s. ř. s.“) tak učinil bez jednání.

S ohledem na to, že žalobou napadeným rozhodnutím (tj. rozhodnutím II. stupně) bylo přezkoumáno nicotné (tj. neexistující) rozhodnutí I. stupně, vyslovil soud též nicotnost napadeného rozhodnutí správního orgánu II. stupně.

Soudní řád správní neobsahuje bližší definici toho, která správní rozhodnutí se mají považovat za nicotná. Odpověď na tuto otázku dává do značné míry § 77 odst. 1 správního řádu (zákon č. 500/2004 Sb.), podle něž je nicotné takové rozhodnutí, k jehož vydání nebyl správní orgán vůbec věcně příslušný; to neplatí, pokud je vydal správní orgán nadřízený věcně příslušnému správnímu orgánu. Podle zmíněného ustanovení dále platí, že nicotnost z tohoto důvodu zjišťuje a rozhodnutím prohlašuje správní orgán nadřízený správnímu orgánu, který nicotné rozhodnutí vydal. To však neznamená, že by to z téhož důvodu nemohl učinit i správní soud: jeho pravomoc je totiž v § 76 odst. 2 s. ř. s. stanovena obecným způsobem (*Zjistí-li soud, že rozhodnutí trpí takovými vadami, které vyvolávají jeho nicotnost, vysloví rozsudkem tuto nicotnost i bez návrhu*).

Dne 1. 1. 2009 nabyl účinnosti zákon č. 274/2008 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o Policii České republiky; ve své části šestnácté tento zákon novelizoval i § 87l odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, a nově stanovil, že o zrušení povolení k trvalému pobytu má nadále rozhodovat v I. stupni pouze Ministerstvo vnitra, a nikoli jako do 31. 12. 2008 Policie České republiky nebo Ministerstvo vnitra. Zákon č. 274/2008 Sb. postrádá v této části jakékoli přechodné procesní či kompetenční ustanovení, které by umožňovalo dokončit správní řízení podle dosavadních pravidel věcné a funkční příslušnosti. Přitom například přechodné ustanovení k procesní novelizaci § 75 zákona o pobytu cizinců, která byla provedena zákonem č. 379/2007 Sb. (viz čl. II tohoto zákona), výslovně stanovilo, že „řízení zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona (tj. zákona č. 379/2007 Sb.) se dokončí podle zákona č. 326/1999 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona (tj. zákona č. 379/2007 Sb.)“; tento běžně legislativně používaný postup však zákon č. 274/2008 Sb. ve vztahu k novelizaci zákona o pobytu cizinců nezná, a ani jinak neupravuje procesní režim „dobíhajících“ správních řízení.

V důsledku absence přechodného ustanovení tak platí již s účinností od 1. 1. 2009 výše uvedená kompetenční změna. Ke stejnému závěru dospěla i judikatura Nejvyššího správního soudu: postrádá-li novela procesněprávní či kompetenční úpravy přechodné ustanovení, nelze jeho absenci překlenout analogickým výkladem jindy použité přechodné právní úpravy. Zásadně proto platí, že „pokud pozbude správní orgán v průběhu správního řízení (včetně řízení o opravných prostředcích) svoji věcnou příslušnost v důsledku změny právní úpravy a nestanoví-li přechodná ustanovení, že se zahájená řízení dokončí dle dosavadních předpisů, nesmí původně věcně příslušný správní orgán vydat rozhodnutí ve věci“ (viz č. 2021/2010 Sb. NSS).

Rozhodnutí I. stupně tedy vydal věcně nepřislušný správní orgán, neboť od 1. 1. 2009 bylo správním orgánem věcně příslušným k rozhodování o zrušení trvalého pobytu cizince na území České republiky z důvodů uvedených v § 871 odst. 1 zákona o pobytu cizinců toliko Ministerstvo vnitra. Rozhodnutí Policie České republiky, Oblastního ředitelství služby cizinecké policie Praha, Inspektorátu cizinecké policie Praha, ze dne 21. 1. 2009, č. j. CPPH-050055/CI-2008-60, je proto nicotné.

Rozhodnutí vydané ve II. stupni vydal orgán rozhodující o odvolání poté, co věcně přezkoumal nicotné, tj. neexistující, rozhodnutí I. stupně. Za této situace postrádá rozhodnutí II. stupně jakýkoli skutkový základ (tj. chybí tu přezkoumávané rozhodnutí), a projev vůle odvolacího správního orgánu je ve vztahu k rozhodnutí I. stupně, které neexistuje, zcela bezobsažný (viz rozsudek Vrchního soudu v Praze, publikovaný pod č. 461/1999 Soudní judikatury správní). Pro tuto vadu nelze rozhodnutí II. stupně vůbec považovat za rozhodnutí správního orgánu (srov. § 77 odst. 2 věta první správního řádu). Proto soud vyslovil také nicotnost rozhodnutí Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie, ze dne 16. 6. 2009, č. j. CPR-4275-1/ČJ-2009-9CPR-C215.

Vzhledem k tomu, že byla vyslovena nicotnost rozhodnutí správních orgánů obou stupňů, ocitá se záležitost žalobce v projednávaném případě ve stadiu správního řízení před vydáním rozhodnutí I. stupně.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce měl ve věci úspěch (soud na základě jeho žaloby odklidil vadná rozhodnutí správních orgánů, i když z jiných důvodů, než byly namítány v žalobě), a žalovaná (Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců, která je v současnosti nadřízeným správním orgánem Ministerstva vnitra ve věcech, v nichž ministerstvo rozhoduje v I. stupni) je proto povinna zaplatit mu náklady řízení. Ty sestávají ze zaplaceného soudního poplatku (2000 Kč) a z odměny advokátky za dva úkony právní služby – převzetí zastoupení a podání k soudu (2 x 2100 Kč) podle § 11 odst. 1 písm. a) a d), § 7, § 9 odst. 3 písm. f) vyhlášky č. 177/1996 Sb. (advokátní tarif), včetně náhrady hotových výdajů (2 x 300 Kč) podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu, celkem tedy 6800 Kč. Zástupkyně žalobce je plátcem daně z přidané hodnoty, a odměna se tak zvyšuje o částku 960 Kč odpovídající dani, kterou je zástupkyně povinna odvést z odměny za zastupování a z náhrad hotových výdajů. Celkem tedy žalobci náleží 7760 Kč.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s.; kromě obecných náležitostí podání musí kasační stížnost obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 19. června 2012

JUDr. Eva Pechová v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Sylvie Kosková